

"ELS NINS DE LA GUERRA"

L'STEI, amb col·laboració amb la Conselleria de Cultura han duit a Mallorca l'exposició fotogràfica col·lectiva creada per l'ONG Save the Children. L'exposició s'ha pogut veure a Felanitx, Binissalem i Palma.

L'objectiu d'aquesta exposició ha estat de mostrar de manera gràfica la situació dels drets de la infància arreu del món, amb incidència especial en les seqüeles que els conflictes bèl·lics deixen entre la població infantil.

Es tracta, segons Pere Polo d'"*un viatge fotogràfic per l'horror i la tendresa*" que vol provocar la reflexió sobre la situació dels nins a molts de països, agreujada per la guerra i els conflictes interns. La mostra s'emmarca en el programa d'actes escolars commemoratius del 50è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Aquesta exposició neix amb la intenció de mostrar gràficament, mitjançant imatges so-

vint tristes, la situació dels drets de la infància al món. Ara per ara! només queden dos països que encara no han ratificat la Convenció: Somàlia i els Estats Units.

El nostre segle ha vist un augment dels sofriments de nins i nines a tot el món. Les guerres

afecten de cada vegada més la població civil i, particularment, la infància. S'han dissenyat armes fàcilment manejables pels nins, mines especials pel seu extermini. El treball infantil a destall a fàbriques d'estores o blocs de formigó, a explotacions de carbó... ha estat pràcticament



radicat a Europa!, però únicament per a traslladar-se a Pakistan, Brasil o Indonèsia. La fam a Àfrica no s'ha sabut evitar, i tal vegada sigui pitjor que abans.

Fins i tot al nostre món occidental els drets dels nins i de les nines són la gran assignatura pendent. Dret a una educació de qualitat no a una aula apilotada i violenta a la qual, simplement, s'ha de fer temps fins els setze anys. Dret a ser escoltat, no als crits. Dret a l'esperança, no a viure en un món construït sobre un volcà.

No tot són perspectives negres. Institucions i ONG de tot el món entre elles l'STEI, estan treballant activament per convertir, a poc a poc, els drets de la infància en una realitat. Ajuden a la reintegració de nins soldats i de nines prostituïdes, donen suport a la creació d'organitzacions de nins treballadors perquè defensen els seus drets, formen professors, donen suport als habitants dels barris marginats per poder-los oferir estatges dignes. Els resultats són visibles: la mortalitat infantil al món s'ha reduït a menys de la meitat els últims



trenta anys, les vacunes protegeixen un percentatge cada vegada major de la infància, l'analfabetisme està en franc descens: fins i tot als països menys desenvolupats, una de

cada dues nines va al col·legi. Els governs són més sensibles: no en va la Convenció sobre els Drets del Nin és el tractat més àmpliament ratificat de les Nacions Unides, però encara queda molt per fer.

Les xifres parlen amb veu pròpia: 250 milions de nins treballen, molts d'ells a tasques que obstaculitzen el seu



desenvolupament físic i mental. Cent milions viuen al carrer, 250.000 lluiten en alguna guerra. Algunes vegades ocorre molt prop nostre. La discriminació racial no només afecta als rwandesos sinó també als nins gitanos als afores de moltes ciutats espanyoles. L'analfabetisme tanca el camí al futur als nins de les capes més pobres d'Anglaterra. Les drogues, ja siguin il·legals, ja siguin tan quotidianes com el tabac i l'alcohol, afecten la salut dels menors a Ale-

manya i a Espanya immigrant pot significar ser marginat, també al nostre país, on els nins d'immigrants il·legals no tenen ni tan sols dret a una assistència sanitària gratuïta.

El gran privilegi que la nostra infància pareix tenir sobre la dels països del Sud està a punt de convertir-se en un bumerang, ja que tanca els nostres nins i nines en una bombolla a la qual els herois dels dibuixos animats són més reals que allò que ocorre a altres nins, a pocs quilòmetres de distància, tal vegada al barri veí. I entre els seus drets

també hi ha el de conèixer el món al qual viuen, el gaudir del seu barri, de la seva ciutat, del seu entorn.

Creim que és necessari donar suport a la infància en la lluita per la supervivència, als nins i nines explotats, emmudits i desterrats de la seva pròpia infància, però també s'ha d'ensenyar a aquells que ho tenen tot o que creuen tenir-ho tot a compartir, a respectar, a ser solidaris, a participar en la societat.

La nostra exposició "Els nins de la guerra" pretén ser una passa en aquesta direcció. □